

РЕШЕНИЕ

№ 962

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **7100** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от упълномощен представител на директора на СДВР, против Решение от 22.05.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 20^{-ти} състав, постановено по НАХД № 7113/2012 г. С решението е отменено издаденото от началник „АНД”, в Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 6906/16.02.2012 г., с което на Д. В. П., на основание чл. 179, ал. 3, т. 1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 3 000 лева, за неизпълнение на задължението по чл. 139, ал. 5 от същия закон – управлявал състав от пътни превозни средства (влекач и ремарке), с две и повече оси, които имат технически допустима максимална маса 12 дванадесет или повече тона, по републикански път, за което не е била заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата.

Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК. В съдебното заседание пред настоящата инстанция не е представляван.

Ответникът, чрез упълномощен адвокат оспорва жалбата и представя писмени бележки.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на решението на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е основателна.

Касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно - чл. 218, ал. 1 АПК. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но намира решението за неправилно.

Въззивният съд е приел за установено по несъмнен начин, че Д. В. П. е извършил вмененото му нарушение, но е отменил наказателното постановление, защото случаят е маловажен, тъй като „П. е управлявал МПС без винетен стикер на разстояние между 300 – 500 метра от мястото, респективно и от момента, от който за него в било налице такова задължение – да притежава необходимия винетен стикер”.

Неправилно е решението на въззивния съд в частта, относно квалифициране на процесния случай като маловажен, предвид чл. 28 ЗАНН. Възможността за осъществяване на съдебен контрол, относно преценката на наказващия орган да не приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не освобождава въззивния Съд от задължението да се съобразява с относимите за конкретния случай елементи от фактическия състав на нарушеното правило за поведение. Нарушението, извършено от Д. П., от обективна страна се е изразило в бездействие, а от субективна страна поведението му може да бъде преценено като непредпазливост, под формата на небрежност по отношение на общественотоопасните последици – управление на МПС по републикански път, без преди това е била заплатена задължителната винетна такса. Продължителността (по време и по разстояние) на извършване на административното нарушение не следва да служи като критерии за освобождаване на виновното лице от административнонаказателна отговорност, на основание чл. 28 ЗАНН. В случая, Д. П. е бил спрян за проверка от контролиращите органи на Отдел „Пътна Полиция”, на изхода от [населено място], на КПП „Врана”. Ако бе спрян няколко километра след този пункт, той щеше да продължи да извършва нарушението, надявайки се това нарушение да не бъде констатирано. Установяването на нарушението, след като е изминал едва 300 – 500 метра по републикански път не определя същото като маловажно (малозначително), от гледна точка на общественотоопасните последици от деянието. Винетната такса представлява такса за ползване на пътната инфраструктура - републиканските пътища, които са включени в трансевропейската пътна мрежа, както и такива, които са извън нея или по техни участъци (чл. 10, ал. 1 ЗП). По аргумент от тази разпоредба, предназначението на таксите е за поддържане на инфраструктурата. Собственикът или ползвателят на пътното превозно средство има право да ползва републиканските пътища на Република Б., като преминава по тях или по техните участъци с пътното превозно средство, само когато е заплатена винетна такса за съответния период и категория на пътното превозно средство – чл. 10а, ал. 5, т. 2 ЗП.

Отговорността за санкционираното лице, както правилно е приел и районният

съд, е ангажирана законосъобразно, като в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила.

Предвид изложеното и на основание чл. 222, ал. 1, чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 22.05.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 20^{-ти} състав, постановено по НАХД № 7113/2012 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от началник „АНД”, в Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 6906/16.02.2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.:

2.: